

Slika 23: Razmerje med makro in mikro zgodovino

Z zgodovinskega vidika makro zgodovina nedvomno vključuje mikro zgodovino. Toda z vidika zgodovinopisja bi zgodovinarji lahko tisto, kar šteje kot osnovno načelo delovanja (tudi osnovna epistemološka in metodološka smernica) makro zgodovine, na ravni mikro zgodovine kaj hitro razumeli kot napako v sklepanju in *obratno* – če bi sprejeli to, kar bomo poimenovali hipoteza o napakah (tj. predpostavka, da obstajajo vnaprej določene in pripravljene napake, ki prežijo na to, kar izrečemo (ali storimo)). Če pa ne sprejmejo hipoteze o napakah, se mikro in makro zgodovina lahko konstruktivno dopolnjujeta.

Preobilje in redundanca napak v sklepanju in argumentaciji

Če pogledamo, kakšna je situacija 40 let po Hamblinu, torej danes, vidimo ogromno zanimanje za napake v sklepanju in argumentaciji (in ne le med teoretiki argumentacije): obstaja veliko, celo preveč pisanj o napakah in precej, celo preveč definicij teh napak. Ampak razlog za to inflacijo pisanj o napakah (in celo iskanje in ustvarjanje novih in novih) *je lahko enak kot tisti, ki ga je Hamblin omenil v povezavi s pomanjkanjem sodb o napakah*: nezmožnost, da bi jasno in nedvoumno klasificirali napake.

Tukaj je nekaj primerov definicij, ki jih lahko najdemo na spletu. Zakaj se sploh posvečamo napakam, ki jih lahko najdemo na spletu? Zato, ker bi se človek, ki bi ga zanimalo, kaj napake (v sklepanju in argumentaciji) so in